

deres Bestaffenhed kun fortjene at straffes med Bøder, ere blevne bragte ind under den samme strenge Straffebestemmelse som de førstnævnte, og at de ere blevne undergivne egentlig kriminel Behandling i Stedet for at behandles som offentlige Politifager.

Ændringsforslaget under Nr. 2 gaar nu ud paa at indføre en skarp Søndring mellem de 2 Arter af Forsejler og i det Djemed at dele den hidtilværende § 6 i 2 Paragraffer.

I den første af disse — ny § 5 — er det Forhold, i svigagtig Hensigt at falsholde Levnedsmidler, om hvilke Sælgeren ved, at de ere forfalskede eller eftergjorte, stillet ganske ved Siden af det at forfalste eller eftergøre Levnedsmidlerne. Da Bestemmelsen i den ny § 5, 1ste Stykke, nøje slutter sig til Straffelovens § 278, anses det for rettest at henføre Forholdet til denne Straffebestemmelse. Ved Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke er der sørget for, at Straffen ligesom nu bliver mildere for Smaaovertrædelser, for hvilke den endog, naar de begaas for første Gang, under særlig formildende Omstændigheder kan gaa ned til Bøder.

Ved at citere Straffelovens § 25 ønsker man at affkære enhver Tvivl om, at der ved „Fængsel“ forslaaes saavel Fængsel paa Vand og Brød som simpelt Fængsel og Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Da de Overtrædelser, der have Karakter af Politiforsejler, udsøndres fra Paragraffen, kan der formentlig ingen Betænkelighed være ved at give Udgang til at anvende Vand og Brødsstraf for de i 2det Stykke omhandlede mindre Overtrædelser, jfr. ogsaa Folketingsudvalgets Betænkning i Samlingen 1890—91 Till. B. Sp. 630, samt de tilsvarende Bestemmelser i Lov Nr. 43 af 22de Marts 1897 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m., § 17, 2det Stykke, og Lov Nr. 64 af 26de Marts 1898 om Handel med Gødnings- og Foderstoffer, § 11, 1ste Stykke.

Endelig bemærkes, at den foreslaaede § 5, 3dje Stykke, stemmer med sidste Punktum i Lovforslagets § 6, 1ste Stykke.

I den anden af de foreslaaede ny Paragraffer — ny § 6 — fastsættes Straffen for den Falsholdelse af forfalskede og eftergjorte Levnedsmidler, der ikke er forbunden med

svigagtig Hensigt, men hvis Gjendommelighed er, at Sælgeren ved, at Varen er forfalsket eller eftergjort, og at det dog er unbladt at tillendegive dette ved et paa Varen eller paa dens Etikette eller Indpakning anbragt, tydeligt og forstaaeligt Mærke. — Den foreslaaede Størrelse af Bøden svarer til den, der er fastsat i Lov Nr. 70 af 27de April 1894 om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser.

Udvalget foreslaar fremdeles en Omredaktion af Lovforslagets § 5 og denne Paragrafs Anbringelse bag efter de to omhandlede Paragraffer. (Ændringsforslag Nr. 3).

Ordene „i Forhold til denne Lovs Bestemmelser“ kunne give Anledning til den fejlagtige Antagelse, at Ministeriet er uberettiget til i Anordningen at give Forfrafister om sundhedsfarlig Behandling af Vin, og ere derfor udeladte. Da Anordningens Forfrafister angaa Falsholdelse af Vin og Spirituosa, men ikke Tilberedelse deraf, anses det for rettest udtrykkelig at udtale dette.

For at affkære de tilstedeværende Tvivlsmaal om Strafbarhedsbetingelserne efter den nugældende Lovs § 5, fastslaaes disse Betingelser i 2det Stykke af den foreslaaede § 7.

Hvad Straffebestemmelsen angaar, bemærkes, at Overtrædelse af Anordningen kan være af meget ubetydelig Karakter, hvorfor Minimum af Bøden foreslaas sat til 10 Kr.

Overensstemmende med den her gennemførte Søndring foreslaas det at tilføje en Paragraf om, at Overtrædelse af de Bestemmelser, der maa anses for Politifrafister, skulle behandles som offentlige Politifager. (Ændringsforslag Nr. 4).

Et Mindretal (Berthelsen, Breinholt-Bestervig, la Cour og P. Jensen) havde ønsket at give Lovforslagets Regler en mere udstrakt Anvendelse, saaledes at ogsaa andre Ting end egentlige Levnedsmidler kunde komme med ind under Loven, men da der ikke har været Stemning herfor i Udvalget, har Mindretallet unbladt at stille Ændringsforslag i saa Henseende.